



समृद्ध समाज

SAMRIDDHA SAMAJ NATIONAL DAILY राष्ट्रिय दैनिक

वर्षः १७ अङ्कः ८८ २०८२ माघ १८ गते बुधवार 11 February 2026, Wednesday - पृष्ठ ८ मूल्य रु. ५/-

सालक सम्मेलन सम्पन्न : ७ बुँदे घोषणापत्र जारी
हेटौँडा : नेपालमा सालक संरक्षणका लागि प्रथम सालक सम्मेलन सम्पन्न भएको छ। बागमती प्रदेश सरकार, वन तथा वातावरण मन्त्रालयको आयोजना तथा डिभिजन वन कार्यालय चितवनको सहकार्यमा सोमवार चितवनको माडीमा 'प्रथम बागमती सालक सम्मेलन' सम्पन्न भएको हो।
बागमती प्रदेश सरकार वन तथा वातावरण मन्त्री भरत केसीले सम्मेलनको उद्घाटन गर्नुभएको थियो। सालकको संरक्षण, विद्यमान चुनौती र आगामी कार्यदिशाबारे छलफल गर्न आयोजना गरिएको एक दिने सम्मेलनमा २ सय ६० जनाको सहभागिता रहको डिभिजन वन कार्यालय चितवनका डिभिजन वन अधिकृत (डीएफओ) विष्णुप्रसाद आचार्यले जानकारी दिनुभयो। सम्मेलनमा डिभिजन वन कार्यालयका अधिकृतहरू, निरुद्धका बाडेनहरू, सामुदायिक वनका प्रतिनिधिहरू तथा सालक संरक्षणमा सक्रिय अभियन्ताहरूको उपस्थिति रहेको थियो। सम्मेलनमा डीएफओ आचार्यले नेपालमा ... बाँकी पृष्ठ ४ मा

रामेछापमा बस दुर्घटना हुँदा १२ जनाको मृत्यु



समाज संवाददाता

हेटौँडा: रामेछाप जिल्लाको मन्थली नगरपालिका-६, बेनिघाट पुल नजिक भएको बस दुर्घटनामा १२ जनाको मृत्यु भएको छ। दुर्घटनामा ८ जना घाइते भएका छन्।

काठमाडौँबाट ओखलढुङ्गातर्फ जाँदै गरेको वा प्र ००१-०५ ख ९९७५ नम्बरको अरानको यातायातको बस मंगलवार बिहान १० बजेर ४० मिनेटका समयमा तामाकोशी नदीमा खसेको प्रहरीले जानकारी दिएको छ। बसमा सवार २० जनामध्ये १२ जनाको घटनास्थलमा नै मृत्यु भएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय

रामेछापले जनाएको छ।

मृतक १० जनाको पहिचान खुलेको छ। मृत्यु हुनेमा रामेछापको लिखु तामाकोशी गाउँपालिका-७ का ३८ वर्षीय भीमबहादुर तामाङ, सोही वडाकी ३५ वर्षीया सानुमाया तामाङ, २६ वर्षीया रमिता तामाङ र ३१ वर्षीया तारा तामाङ रहेका छन्। लिखु तामाकोशी-४ की २२ वर्षीया बकी तामाङ र २६ वर्षीय दीपेन्द्र बस्नेत, लिखु तामाकोशी-६ का दीपेश बस्नेत र लिखु-६ की ४५ वर्षीया मानकुमारी बरुवाल, सिन्धुलीको गोलन्जोर गाउँपालिका-६ का ३४ वर्षीय शिव श्रेष्ठ र दोलखाको भीमेश्वर नगरपालिका-८

का ६० वर्षीय मानबहादुर तामाङको दुर्घटनामा मृत्यु भएको मन्थली अस्पतालका मेडिकल सुपरिटेन्डेन्ट डा केशवासिंह धामीले जानकारी दिनुभयो। मृतक दुई जनाको सनाखत हुन बाँकी रहेको उहाँले बताउनुभयो।

दुर्घटनामा परेर घाइते भएका ८ जनामा रामेछापको खाँडादेवी गाउँपालिका-३ का २१ वर्षीय समिर श्रेष्ठ, ओखलढुङ्गा जिल्लाको खिजिदेम्बा गाउँपालिका-२ का ४५ वर्षीय जयबहादुर तामाङ, दोलखा जिल्लाको भीमेश्वर नगरपालिका-७ की १६ वर्षीया नलिमा तामाङ, उमाकुण्ड गाउँपालिका-७ की ६ वर्षीया निष्पा शेर्पा, ५२ वर्षीय सोम देण्डी शेर्पा, रामेछापको मन्थली-१२ की ३३ वर्षीया देवकी खड्का, लिखु तामाकोशी-४ का ५१ वर्षीय ओलकबहादुर तामाङ रहेका छन्। घाइते ७ जनालाई थप उपचारका लागि काठमाडौँ लगेको छ। बसका चालक मन्थली नगरपालिका-११ का ३१ वर्षीय सुशान्त थापा मगरलाई सामान्य उपचार पश्चात प्रहरीले नियन्त्रणमा लिएको छ। घटनाबारे थप अनुसन्धान भइरहेको प्रहरीले जानकारी दिएको छ।

माउन्ट एभरेष्टका विद्यार्थीको परियोजना कार्य प्रदर्शनी



सामाजिक विषयको परियोजना कार्य प्रदर्शनीमा मौलिक पोशाकमा सहभागी विद्यार्थीहरू

समाज संवाददाता

हेटौँडा : हेटौँडा-८, कमानेस्थित माउन्ट एभरेष्ट इंग्लिस बोर्डिङ स्कूलका विद्यार्थीले विषयगत परियोजना कार्यको प्रदर्शनी गरेका छन्। मंगलवार दुई चरणमा विद्यार्थीले परियोजना कार्य प्रदर्शनी गरेका हुन्। विद्यार्थीले विज्ञान, गणित, नेपाली, अंग्रेजी, सामाजिक, स्वास्थ्य विषयका परियोजना कार्य प्रदर्शन गरेका हुन्।

कक्षा-१ देखि कक्षा-५ सम्मका

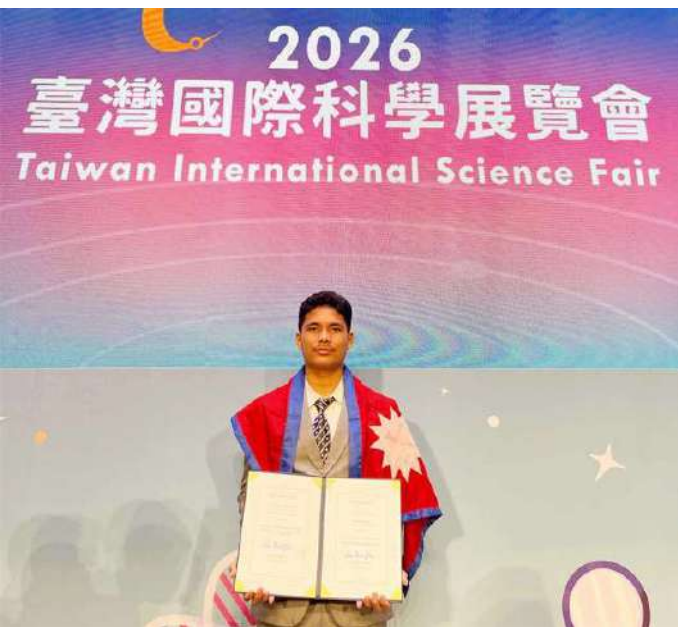
विद्यार्थीले तयार पारेका प्रदर्शनी बिहान र कक्षा-६ देखि कक्षा-९ सम्मका विद्यार्थीले तयार पारेका परियोजना कार्य दिउँसो प्रदर्शन गरिएको थियो। विद्यार्थीका विषयगत प्रदर्शनीलाई अभिभावक र सरोकारवालाले अवलोकन गरेका थिए। विद्यालयका सञ्चालक एवम् विद्यालय व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष गोपालबहादुर श्रेष्ठसहित ३ सय ५० भन्दा बढी अभिभावकले प्रदर्शनीको अवलोकन

गरेको प्रिन्सिपल रामहरि रिमालले जानकारी दिनुभयो। कक्षागत रूपमा विद्यार्थीले अध्ययन गरेका विषयको अभ्यास परियोजनाको रूपमा तयार पारेर प्रदर्शनी गरिएको प्रिन्सिपल रिमालले बताउनुभयो।

'विद्यार्थीको नियमित पठनपाठनबाट के कति, के कस्तो सिकाई भयो भनेर जान्न, बुझ्नका लागि परियोजना कार्य गराई त्यसको प्रदर्शनी गरिएको हो', प्रिन्सिपल रिमालले भन्नुभयो, 'परियोजना कार्यको अभ्यासका क्रममा नियमित पठनपाठनमा रुचि नदेखाउने विद्यार्थीले पनि रुचिका साथ अभ्यास गरिएको पाइयो। हामीले विद्यार्थीका प्रस्तुतीलाई शिक्षकहरूले अवलोकन गरेर विद्यार्थीको सिकाई र आगामी दिनमा गर्नुपर्ने सुधारको विषयमा आवश्यक प्रयास गरिनेछ।'

विद्यार्थीको प्रभावकारी सिकाईका लागि आगामी शैक्षिकसत्रमा विद्यार्थीका लागि १५-१५ दिनमा विषयगत, तहगत प्रदर्शनी गर्ने योजना बनाइएको प्रिन्सिपल रिमालले बताउनुभयो। १० कक्षासम्म पठनपाठन हुने माउन्ट एभरेष्टमा ९ सय विद्यार्थी अध्ययनरत छन्। माउन्ट एभरेष्टबाट यस वर्ष ३७ जना विद्यार्थीले एसईई दिइछन्।

अन्तर्राष्ट्रिय साइन्स फेयरमा हेटौँडाका सफल कुमाल चौथो हुन सफल



अन्तर्राष्ट्रिय साइन्स फेयरमा चौथो हुन सफल हेटौँडाका कुमाल।

समाज संवाददाता

हेटौँडा: ताइवानमा सम्पन्न ताइवान अन्तर्राष्ट्रिय साइन्स फेयर-२०२६ मा हेटौँडाका सफल कुमालले चौथो स्थान हासिल गर्न सफल भएका छन्। राष्ट्रिय ताइवान विज्ञान शिक्षा केन्द्रको आयोजनामा फेब्रुअरी २ देखि ७ तारिखसम्म भएको वैज्ञानिक मेलामा हेटौँडाका कुमालले बनाएको 'साइरन अफ होप' प्रोजेक्टले वातावरणीय इन्जिनियरिङ विधामा चौथो स्थान हासिल गर्न सफल भएको हो।

हेटौँडा उपमहानगरपालिका वडा नम्बर ४ स्थित हेटौँडा स्कूल अफ म्यानेजमेन्टमा कक्षा ११ मा अध्ययनरत कुमालले बनाएको प्रोजेक्ट 'साइरन अफ होप' ले विशेषगरी मनसुनको समयमा

हुने पहिरोको पूर्वसूचना दिनुका साथै माटोको चिस्थान र पहाडको अवस्थालाई निगरानी गरी सम्भावित दुर्घटना हुनुअगावै समुदायलाई सचेत गराउँछ।

विभिन्न ३२ देशका ६ सय ६७ जना शिक्षक तथा विद्यार्थीहरूको सहभागिता रहेको उक्त प्रतियोगिताको फाइनलका कुल २ सय ३१ वटा परियोजना छनोट भएको थियो। गणित, भौतिक विज्ञान, रसायन विज्ञान र कम्प्युटर विज्ञानसहित विभिन्न १३ वटा विधामा सहभागीहरूले प्रस्तुतिकरण गरेका थिए।

एस्ट्रोनोमा फाउण्डेसन नेपाल, हेटौँडा अनुसन्धान तथा आविष्कार केन्द्रमार्फत कुमाल यस प्रतियोगितामा सहभागी भएको आविष्कार केन्द्रका

सञ्चालक किशन वास्तोलाले जानकारी दिनुभयो। सञ्चालक वास्तोलाका अनुसार विगत ३५ वर्षदेखि हेटौँडा आएको यस प्रतियोगितामा नेपालले तेस्रो पटक सहभागिता जनाएको हो। गत वर्षको प्रतियोगितामा पनि नेपालले चौथो स्थान हासिल गरेको थियो। चौथो स्थान हासिल गर्न सफल 'साइरन अफ होप' प्रोजेक्ट अनुसन्धान तथा आविष्कार केन्द्रको सहयोगमा तयार पारिएको उहाँले बताउनुभयो।

वास्तोलाका अनुसार हेटौँडा अनुसन्धान तथा आविष्कार केन्द्रले वर्षेनि आयोजना गर्ने एस्टिम एक्सपोमा सहभागी विद्यार्थीले मात्र ताइवान अन्तर्राष्ट्रिय साइन्स फेयरमा सहभागी हुने अवसर पाउँछन्। फाउण्डेसनले विगत ३ वर्षदेखि एस्टिम एक्सपो आयोजना गर्दै आएको उहाँले जानकारी दिनुभयो।

वैज्ञानिक मेलाको मुख्य उद्देश्य युवा वैज्ञानिकहरूमा भ्रम नवीन सोच र आविष्कारको संस्कृतिलाई बढावा दिनु हो। यस मेलाले विद्यार्थीहरूलाई आफ्नो अनुसन्धान प्रस्तुत गर्ने मञ्चमात्र नभई, संस्कृति तथा ज्ञान आदानप्रदान गर्ने र बलियो अन्तर्राष्ट्रिय सञ्जाल बनाउने सुनौलो अवसर प्रदान गर्ने हेटौँडा अनुसन्धान तथा आविष्कार केन्द्रका सञ्चालक वास्तोलाले भनाइ छ।

'समित स्रोत र साधनका बावजूद पनि अन्तर्राष्ट्रिय मञ्चमा कुमालले प्राप्त गरेको यो गौरवमय उपलब्धि के स्पष्ट पारेको छ भने यदि सरकारले उचित वातावरण र लगानी सुनिश्चित गर्ने हो भने हाम्रा युवाहरू विश्वलाई नै नेतृत्व गर्न सक्षम छन्।' वास्तोलाले भन्नुभयो। नेपाली युवाहरूमा प्रतिभाको कमी छैन, मात्र अवसर र सही मार्गदर्शनको खाँचो रहेको उहाँको भनाइ छ।

सूचना ! सूचना !! सूचना !!! CHILD RESCUE NEPAL

ईश्वर बेन्जामिन स्मृति संस्थाद्वारा
मकवानपुरका विद्यार्थीहरूका लागि

निःशुल्क सीपमूलक तालिम

आवेदन बुझाउने अन्तिम मिति: २०८२ फाल्गुण ४ गतेसम्म

कुक (बेसिक ३ महिने)

Hair Cutting (शैलुन)

इलेक्ट्रिशियन (बेसिक ३ महिने)

मोवाइल रिपेरिङ (बेसिक ३ महिने)

वेटर्

आवश्यक कागजात:

- ✓ वडा कार्यालयको सिफारिस
- ✓ ८/SEE/+2 को ग्रेडसिट प्रतिलिपि
- ✓ जन्मदर्ता/नागरिकता प्रतिलिपि

हेटौँडा, बागमती, राक्सिराङ्ग, कैलाश, मकवानपुरगढी र मनहरी गाउँपालिकाका विद्यार्थीहरूलाई विशेष प्राथमिकता दिइने छ।

आवेदन बुझाउने स्थान: ईश्वर बेन्जामिन स्मृति संस्था, हेटौँडा-४, हुपचौर, मकवानपुर कार्यालय समय भित्र

सम्पर्क: 057-521859, 9845907785, 9855049039



सम्पादकीय

चुनौती र अवसरबिच हेटौडा क्याम्पस

हेटौडा क्याम्पसले तीन दशकभन्दा लामो समयदेखि त्रिभुवन विश्वविद्यालयसँगको सम्बन्धन अन्त्य गरेको छ । हालै स्थापना भएको बागमती विश्वविद्यालयको आङ्गिक क्याम्पसमा सूचीकृत भएपछि हेटौडा क्याम्पसले त्रिभुवन विश्वविद्यालयका शैक्षिक कार्यक्रममा विद्यार्थी भर्ना बन्द गरेको हो । क्याम्पसले शैक्षिक सत्र २०८२/०८३ का लागि त्रिभुवन विश्वविद्यालय अन्तर्गतको स्नातकोत्तर तह (एमएड) पहिलो सेमेस्टरमा विद्यार्थी भर्नाका लागि प्रवेशपरीक्षा समेत सञ्चालन गरे पनि कक्षा सञ्चालन नहुने जानकारी दिएको छ । क्याम्पसले बिहीबार एक सूचना जारी गर्दै एमएड कार्यक्रमको अन्तर्वार्ता तथा प्रवेश परीक्षा सम्पन्न गरी नतिजा प्रकाशित गरिपनि बागमती प्रदेश विश्वविद्यालय अन्तर्गत आङ्गिक क्याम्पसको रूपमा सञ्चालन हुने भएपछि त्रिभुवन विश्वविद्यालय अन्तर्गत नयाँ भर्ना नगर्न निर्देशन प्राप्त भएको जनाएको छ ।

गत पुस २८ गते हेटौडा क्याम्पस सञ्चालक समिति, बागमती विश्वविद्यालय र त्रिभुवन विश्वविद्यालयको कार्यालयले गरेको सम्झौताअनुसार त्रिभुवन विश्वविद्यालय अन्तर्गतका कक्षा सञ्चालन नहुने भएको हो । दुई विश्वविद्यालय एउटै क्याम्पसमा सञ्चालन गर्न कठिन हुने भएकाले हेटौडा क्याम्पसले बागमती विश्वविद्यालय अन्तर्गतको शैक्षिक कार्यक्रममात्र सञ्चालन गर्न लागेको जनाएको छ । क्याम्पसमा बागमती विश्वविद्यालय अन्तर्गतको बीबीए र बीएडका कक्षाहरू सञ्चालन भइरहेको छ । आगामी वर्षबाट स्नातक तहका एलएलबी, बीएचएम, बीपीएम र स्नातकोत्तर तहका कक्षाहरू समेत सञ्चालन हुनेछन् । त्रिभुवन विश्वविद्यालय अन्तर्गत विभिन्न तह र संकायमा हाल पठनपाठन गरिरहेका विद्यार्थीहरूको पढाइ पूरा भएपछि क्याम्पसमा बागमती विश्वविद्यालयका शैक्षिक कार्यक्रममात्र सञ्चालन हुनेछन् ।

देशकै प्रतिष्ठित, पुरानो र धेरै विद्यार्थी अध्ययन गर्ने त्रिभुवन विश्वविद्यालयको शैक्षिक कार्यक्रम सञ्चालन नगर्दा क्याम्पसका धेरै शिक्षक प्रभावित हुनेछन् । नयाँ विश्वविद्यालयको शैक्षिक कार्यक्रमप्रति विद्यार्थीको आकर्षण हुन सकेन भने क्याम्पस संकटमा समेत पर्नसक्ने सम्भावना रहन्छ । बागमती विश्वविद्यालय हालै स्थापना भएकाले यसका शैक्षिक कार्यक्रमको प्रभावकारिता परीक्षण हुन सकेको छैन । विश्वविद्यालयको शैक्षिक कार्यक्रम पूरा गरेका जनशक्ति उत्पादन भएपछि मात्र त्यसको प्रभावकारिता उजागर हुँदै जानेछ । हाल बागमती विश्वविद्यालयले हेटौडा क्याम्पससहित काठमाडौंका दुईवटा, बनेपाको एउटा र धितवनको दुईवटा गरी जम्मा ६ वटा क्याम्पसलाई आङ्गिक क्याम्पसको रूपमा मान्यता दिएको छ । ती क्याम्पसहरूमा हाल बीबीए, बीएड र बीआईटी कक्षाहरू सञ्चालन भइरहेका छन् । बागमती विश्वविद्यालय अन्तर्गतका शैक्षिक कार्यक्रममा त्यतिकै विद्यार्थी भर्ना गराउन र उनीहरूलाई टिकाउनु सकेमा क्याम्पसको भविष्य उज्ज्वल हुनसक्छ । क्याम्पसले बागमती विश्वविद्यालयको शैक्षिक कार्यक्रमहरूमा आवश्यक विद्यार्थी भर्ना गर्न सकेन भने क्याम्पसको भविष्य नै अन्वोलमा पर्ने सम्भावना रहन्छ । त्रिभुवन विश्वविद्यालयको सम्बन्धन त्यागेर बागमती विश्वविद्यालयको आङ्गिक क्याम्पस बनेको हेटौडा क्याम्पसका लागि यतिबेला चुनौती र अवसर दुबै उत्तिकै रहेको देखिन्छ । क्याम्पस व्यवस्थापन तथा प्रशासनले चुनौतीको सामना गर्दै अवसरको सदुपयोग गर्न सकेमा थप सफलता पाउने विश्वास गर्न सकिन्छ ।

अहिले देशका अधिकांश विद्यार्थी उच्च शिक्षा अध्ययनका लागि विदेशिने क्रम चलिरहेको छ । देशमा भएका अधिकांश विश्वविद्यालयका शैक्षिक कार्यक्रमहरूमा विद्यार्थी भर्ना दर निकै न्यून हुँदै गएको छ । त्रिभुवन विश्वविद्यालयका शैक्षिक कार्यक्रममा हजारौं विद्यार्थी भर्ना गरिरहेको हेटौडा क्याम्पसले बागमती विश्वविद्यालयको शैक्षिक कार्यक्रममा त्यतिकै विद्यार्थी भर्ना गराउन र उनीहरूलाई टिकाउनु सकेमा क्याम्पसको भविष्य उज्ज्वल हुनसक्छ । क्याम्पसले बागमती विश्वविद्यालयको शैक्षिक कार्यक्रमहरूमा आवश्यक विद्यार्थी भर्ना गर्न सकेन भने क्याम्पसको भविष्य नै अन्वोलमा पर्ने सम्भावना रहन्छ । त्रिभुवन विश्वविद्यालयको सम्बन्धन त्यागेर बागमती विश्वविद्यालयको आङ्गिक क्याम्पस बनेको हेटौडा क्याम्पसका लागि यतिबेला चुनौती र अवसर दुबै उत्तिकै रहेको देखिन्छ । क्याम्पस व्यवस्थापन तथा प्रशासनले चुनौतीको सामना गर्दै अवसरको सदुपयोग गर्न सकेमा थप सफलता पाउने विश्वास गर्न सकिन्छ ।

हाट्टुहाट्टु वर्ग र संस्थागत विकासका चुनौतीहरू



अर्पण पराजुली

जुनसुकै संघसंस्थाको सफलताको मेरुदण्ड त्यहाँ कार्यरत जनशक्ति हुन् । कार्यशैली, आनिबानी र भूमिकाको दृष्टिले संघसंस्थाहरूमा मुख्यतः तीन प्रकारका जनशक्तिहरू कार्यरत रहेको पाइन्छ ।

१. पहिलो प्रकारका जनशक्ति : अत्यन्तै जिम्मेवार, संस्कारयुक्त, नियम कानूनको पालना गर्ने, जवाफदेहिता वहन गर्ने, मानवतावादी र नतिजा उन्मुख गतिविधि गर्ने किसिमका हुन्छन् । यो वर्ग व्यक्तिगत फाइदा भन्दा धेरै संस्थागत समुन्नति र सामूहिक फाइदाका लागि चिन्तनशील हुन्छन् । संस्थागत उपलब्धिलाई आफ्नो प्रतिष्ठाको विषय सम्झिन्छन् । यस्ता वर्गका जनशक्ति कम बोल्छन् तर संस्थाको हकहित र समृद्धिका लागि सदैव प्रयत्नशील हुन्छन् । यो वर्गलाई कर्मयोगी वर्ग भन्न सकिन्छ ।

२. दोस्रो प्रकारका जनशक्ति : मन लगाएर काम नगर्ने, अरुको चियोचर्चा गर्ने र कमजोरी मात्र खोजिरहने, जहिले पनि, जेमा पनि मैले के पाउँछु भन्ने भावना राख्ने र लाए अर्हाएको काम पनि धेरै पटक ताकेता गरेपछि मात्रै बल्ल बल्ल पूरा गर्ने स्वभावका हुन्छन् । कुनै क्षेत्रको थोरै कुरा थाहा पाउने बित्तिकै आफुलाई विज्ञ भै सम्झ्ने, हरेक कुरामा अंध बढेर बोली हाल्ने, ठुलोठुलो स्वरमा बोलेर अरुलाई नियन्त्रणमा राख्न खोज्ने, हरेक कुरामा प्रतिक्रिया जनाइहाल्ने र हाकिमहरूको अगाडि भने चाकडी चाप्नुसी गर्न यो वर्ग खप्पिस हुन्छ । काम, जिम्मेवारी, उपलब्धि

नतिजा भन्दा पनि तत्कालिन रमाइलो र व्यक्तिगत फाइदामा नै यो वर्ग रमाइरहेको हुन्छ । हाकिम र सहकर्मीहरूलाई पदीय सम्बोधन भन्दा नि नाता सम्बन्धमूलक शब्द जोडेर कुराकानी गर्न र कोसेली बोकेर खुसी पार्न यो वर्ग खप्पिस हुन्छ । सकेसम्म ठुलो बोलेर जित्न खोज्ने यो वर्ग अल्पज्ञानको कारण अरुले कडा प्रतिवाद गरे भने चै तुरुन्तै गलिहाल्ने प्रकृतिको हुन्छ । स्वर मात्रै ठुलो हुने यो वर्गलाई अरुले आफुलाई रमिताको पात्र बनाइरहेको महसुस नै हुँदैन । यो वर्गलाई हाट्टुहाट्टु वर्ग भन्न सकिन्छ ।

३. तेस्रो प्रकारको जनशक्ति : यो वर्ग निष्क्रिय बस्ने, कसैको अस्तित्व नस्विकार्ने, नेतृत्वलाई नमान्ने र आफू नेतृत्व लिन पनि नचाहने, हरेक कुरामा असहमति जनाउने, सानोतिनो जिम्मेवारी पनि सहजै नस्विकार्ने स्वभावको हुन्छ । प्रायः कार्यालयमा अनुपस्थित हुने, उपस्थित हुँदा पनि संस्थागत विकासमा कुनै चासो नै नदिने यो वर्गको मुख्य दाउ दोस्रो अर्थात् हाट्टुहाट्टु वर्गलाई आफू जस्तै बनाउने हुन्छ । अवसरवादी चरित्रको दोस्रो वर्गलाई आफुतिर आकर्षित गर्न सके आफ्नो संख्या बढ्ने र बसीबसी खान पाइने आश बोकेको तेस्रो वर्गको कारण संस्था जहिले पनि अस्थिरताको जंजालमा फसिरहेको हुन्छ । जोसँग संगत गर्‍यो सुरुमा एकदम असल चरित्र देखाउने र केही समयपछि विस्तारै-विस्तारै उसैको खेदो खन्ने र आफू ठुलो बन्न खोज्ने यो वर्ग आफू मिहिनेत गरेर प्रगति गर्ने होइन कि अरुको प्रगतिलाई रोक्न खोज्ने प्रवृत्तिको हुन्छ । यो वर्ग अरुको चरित्रलाई नकारात्मक रूपमा देखाउनका लागि विभिन्न प्रयत्नहरू गरिरहेको हुन्छ । सुरुमा एकदमै असल जस्तो लाग्ने तर विस्तारै विस्तारै जो नजिक छ उसैलाई ध्वस्त बनाउन सुरु गरिहाल्ने यो वर्गलाई खरानी वर्ग भन्न सकिन्छ ।

जब तेस्रो वर्ग (खरानी वर्ग) को चहलपहल बढ्छ दोस्रो (हाट्टुहाट्टु वर्ग) को हिम्मत बढ्छ । आफुलाई विज्ञ सम्झ्ने

अनि व्यक्तिगत फाइदा खोज्ने मनोविज्ञानको कारण हाट्टुहाट्टु वर्ग उत्तेजित बन्न पुग्छ र जे मन लाग्यो त्यही गर्न थाल्छ । यो अवस्थामा पहिलो (कर्मयोगी) वर्ग निरास हुन्छ अनि कि त संस्था छोडेर जान्छ कि त धर्मिलिँदो संस्थागत वातावरणमा अपमानित भएको महसुस गर्दै जसोतसो झुट्टी मात्र पूरा गर्ने र बाँकी कुनै पनि रचनात्मक काम नगरी बस्न थाल्छ । यस्तो अवस्थामा संस्थाले दैनिक गतिविधि सञ्चालन गर्न असहज महसुस गर्छ भने कुनै रचनात्मक कामहरू गर्न पनि सक्दैन र प्रतिस्पर्धात्मक क्षमता समेत कमजोर हुँदै जान्छ र केही समय पश्चात् संस्था ध्वस्त नै हुन्छ ।

हरेक संस्थाको परिकल्पना पहिलो वर्गको जस्तै कर्मयोगी जनशक्ति प्राप्त गर्ने हुन्छ तर सुरुमै को कस्तो छ चिन्न नसकिने कारण फरक-फरक जनशक्ति संस्थामा आइपुग्छन् । आफैले भर्ना गरेको जनशक्तिको दूषित मनोविज्ञान र व्यवहारको कारण दिनहुँ संस्था अधोगतितिर लम्कँदा व्यवस्थापन पक्ष आफै पनि ठूलो तनावमा हुन्छ । जता पनि नाच खोज्ने हाट्टुहाट्टु वर्ग संस्थाका लागि सबैभन्दा खतरापूर्ण हुन्छ । जता फाइदा देख्छ त्यतै लम्किने यो वर्ग सशक्तीकरणको बदला नियन्त्रणको भावनाबाट निर्देशित हुन्छ । हाट्टुहाट्टु वर्गले आफुलाई कहिल्यै कुनै कुरामा सुधार्नु पर्ने महसुस नै गर्दैन । जब तेस्रो वर्गले इशारा दिन्छ, दोस्रो वर्ग नाच थाली हाल्छ । कुनै पनि संघसंस्थाले बेलैमा आफ्नो जनशक्तिको वर्गीकरण गरेर कर्मयोगीलाई प्रोत्साहन, हाट्टुहाट्टुलाई नियन्त्रण र खरानी वर्गलाई निष्कासन गर्न सकेमा मात्रै संस्थाको प्रगतिमूलक दीर्घजीवन हुन सक्छ ।

सबै संघसंस्थालाई पहिलो वर्गको जनशक्ति प्राप्त गर्ने चाहना हुन्छ । यसका लागि पहिलो शर्त नातावाद/कृपावाद लादनु हुँदैन । निष्पक्ष छनौट विधि अपनाउनु पर्छ, उपयुक्त व्यक्तिलाई

उपयुक्त जिम्मेवारी दिनु पर्छ । सरुवा, बढुवा, प्रोत्साहन जस्ता कार्यमा कुनै भेदभाव गर्नु हुँदैन । समय समयमा अन्तरक्रिया, भेला, गोष्ठी आदिको आयोजना गर्नुपर्छ । आवश्यकतामा आधारित तालिमहरू पर्याप्त मात्रामा आयोजना गर्नुपर्छ । कार्य सम्पादन मूल्यांकनको आधारमा पुरस्कार र दण्डको नीति सबैलाई उस्तैरूपमा लागू गर्नुपर्छ । नतिजामुखी गतिविधिलाई संस्थाको रणनीतिको रूपमा विकास गर्न सक्नुपर्छ । जनशक्तिको मनोवैज्ञानिक प्रभाव सबै क्षेत्रमा पर्ने भएकोले सकारात्मक मनोविज्ञानको विकासमा चासो बढि गर्नु पर्ने हुन्छ । संस्थाको प्रतिस्पर्धात्मक क्षमता बढि गर्न उपलब्ध जनशक्तिको विकास र परिचालन अत्यन्तै महत्वपूर्ण हुन्छ ।

संस्कारसहितको समृद्धि अनि लक्ष्य अनुरूपको प्राप्तिका लागि बेलैमा आफ्नो जनशक्ति पहिचान गरेर व्यवस्थापन गरिहाल्नु पर्छ । संस्था प्रमुख/प्रशासकले पनि सामाजिक न्यायको सिद्धान्तमा होइन कि कुनै अमुक शक्तिको आड, भरोसामा नीति निर्माण र निर्णय गर्न थाल्छ भने त्यो बेलामा पनि तेस्रो वर्ग नै हावी हुन्छ । प्रतिस्पर्धा गरेर अस्तित्व कायम राख्नु पर्ने विश्वको वर्दल्लो परिस्थितिमा संस्थाका सम्भावनाहरू के के हुन् ? संस्थाका कमजोरीहरू के-के हुन् ? अवसरहरू के-के छन् ? चुनौतीहरू के-के छन् ? पहिचान गरेर सामूहिक प्रतिबद्धताका कायम गर्न नसकिएमा संस्था ध्वस्त हुँदै जान्छ । संस्थाको आन्तरिक र बाह्य वातावरणको विश्लेषण गरेर नीति बनाउने र व्यक्तिगत गुण र दोषको आधारमा पुरस्कार र दण्डको नीति अपनाएर जिम्मेवारी दिने अवस्था नभएसम्म लक्ष्य प्राप्त हुने सक्दैन । जुनसुकै संस्थामा संस्थागत भावना हुने हो भने व्यक्तिगत लाभ हानिका कुरा दोस्रो प्राथमिकताको विषय हो, पहिलो प्राथमिकता चाहिँ संस्थागत समृद्धि नै हो भन्ने संस्थामा रहेका सबैले बुझ्न जरुरी छ ।

सामाजिक अध्ययन 'घोकेर' होइन, 'बुभेरेर' सिकने



सुमन श्रेष्ठ

सामाजिक अध्ययन विषय विद्यालयमा माध्यमिक तहका लागि अत्यन्तै महत्वपूर्ण विषय हो, जसले विद्यार्थीलाई समाज, देश, राजनीति, भूगोल, अर्थशास्त्र, इतिहास, संस्कृति र असल नागरिकको व्यावहारिक ज्ञान प्रदान गर्छ । यो विषय केवल परीक्षा पास गर्नका लागि मात्रै होइन, जीवनमा सचेत, जिम्मेवार र सक्रिय र असल नागरिक बन्नका लागि पनि सामाजिक विषयको अध्ययन अनिवार्य छ । त्यसैले सामाजिक विषयलाई गहिरो रूपमा बुझ्न र परीक्षामा उत्कृष्ट ग्रेड ल्याउन विद्यार्थीले योजनाबद्ध, अभ्यासमुखी र विश्लेषणात्मक अध्ययन गर्नुपर्छ । तल केही उपयोगी सुझावहरू प्रस्तुत गरिएको छ ।

- सामाजिक अध्ययन विषयका विभिन्न एकाइहरू भूगोल, इतिहास, नागरिक शिक्षा, अर्थशास्त्र, समाजशास्त्र तथा स्वास्थ्य आदि फरक-फरक प्रकृतिका छन् । प्रत्येक एकाइका लागि अलग-अलग अध्ययन योजना बनाउनुपर्छ । उदाहरणका लागि, भूगोलमा नक्सा अभ्यास, इतिहासमा घटनाको क्रम बुझ्ने, र नागरिक शिक्षामा अवधारणात्मक सोच विकास गर्नुपर्छ । दैनिक रूपमा निश्चित समय सामाजिक

शिक्षकको सुझाव

विषयका लागि छुट्ट्याउनुहोस् र पुनरावृत्ति गर्नुहोस् ।

- सामाजिक अध्ययन 'घोकेर' सिक्ने होइन, 'बुभेरेर' सिक्ने विषय हो । प्रत्येक विषयको कारण, प्रभाव र नतिजा बुझ्ने प्रयास गर्नुहोस् । विषयमा समावेश गरिएका समस्याहरूलाई समाजको गतिविधिमा जोडेर गहिरो रूपमा बुझ्ने र त्यसका समाधानका लागि भैरहेका उपायहरू बुझ्ने र विश्लेषण गर्ने प्रयास गर्नुहोस् । जसले गहिरो समझ र ज्ञानको विकास हुन्छ ।

- विद्यालयमा शिक्षकले पढाएको कुरा ध्यानपूर्वक सुन्नुहोस् र आफ्नै भाषामा छोटो नोट्स तयार गर्नुहोस् । त्यस्तो नोट तयार गर्दा पाठ्यपुस्तक र विशिष्टीकरण तालिकालाई बुभेरेर तयार गर्नुहोस् । हप्तामा कम्तीमा एकचोटि सबै नोट्स पुनरावृत्ति गर्नुहोस् ।

- हाम्रो पृथ्वी अध्ययन गर्दा नक्सा अभ्यास अत्यावश्यक हुन्छ । यो अनिवार्य जान्नुपर्ने विषयवस्तु हो । यो परीक्षाका लागि पनि अति महत्वपूर्ण हुन्छ । नेपालको नक्सामा प्रदेश, धार्मिक क्षेत्र, ताल, वन्यजन्तु आरक्षण, प्रमुख सहर, नदी, हिमाल र सिमाना चिन्ने अभ्यास गर्नुपर्छ । यसका लागि अभ्यास र दृश्यात्मक अध्ययनले दीर्घकालीन सम्झना बलियो बनाउँछ ।

- परीक्षामा सोधिने प्रश्नहरूको ढाँचा बुझ्न विगतका वर्षका प्रश्नपत्रहरू अध्ययन गर्नुहोस् । तिनका आधारमा अनुमानित प्रश्नहरू लेख्ने र आफै उत्तर लेख्ने अभ्यास गर्नुहोस् ।

- सामाजिक विषयको परीक्षामा सामान्यतया तीन प्रकारका प्रश्नहरू हुन्छन्, अति छोटो उत्तर दिने प्रश्नहरू, छोटो उत्तर दिने प्रश्नहरू र लामो उत्तर दिने प्रश्नहरू । यसमा अति छोटो उत्तर दिने प्रश्नका लागि दुई लाइनदेखि चार लाइनसम्मको उत्तरहरू तयार गर्ने गर्नुपर्छ । छोटो उत्तर दिने प्रश्नहरूका लागि प्रश्नअनुसार उत्तरहरूलाई बुँदागत रूपमा उल्लेख गर्ने र त्यसको निष्कर्ष पनि लेख्ने यसैगरी लामो उत्तर लेख्दा सुरुमा परिचय, बीचमा मुख्य विचार र अन्त्यमा निष्कर्ष राख्ने अभ्यास गर्नुहोस् । हामीले दिने जवाफ प्रश्नले मागेको विषयवस्तुहरू समेटेको स्पष्ट हुनुपर्छ ।

- अध्ययनका लागि समय व्यवस्थापन अत्यन्त महत्वपूर्ण हुन्छ । पढाइ, लेखाइ र विश्राम बीच सन्तुलन राख्नुहोस् । दैनिक तालिका बनाएर समयअनुसार विषयहरू पढ्दा तनाव घट्छ र आत्मविश्वास बढ्छ ।

- परीक्षामा अति छोटो उत्तर ११ वटा आउँछ, जसका लागि हामीसँग लगभग २५ मिनेट समय रहन्छ । छोटो उत्तर दिने प्रश्नहरू नौवटा आउनेछ । जसका लागि हामीसँग १ घन्टा २० मिनेट समय रहनेछ । यसैगरी लामो प्रश्न उत्तर चारवटा आउनेछ । यसका लागि १ घन्टा समय रहनेछ । अन्त्यमा १५ मिनेट समय आफ्नो लेखाइ जाँच गर्ने, छुटेका कुनै कुराहरू छनू भने लेख्ने, उत्तरहरूलाई धर्का तानेर छुट्ट्याउने र उत्तरलाई प्रष्ट पार्न

समय छुट्ट्याउनु पर्छ ।

- सामाजिक विषय हाम्रै समाजसँग प्रत्यक्ष सम्बन्धित छ । त्यसैले समाचारपत्र, अनलाइन माध्यम वा टेलिभिजनमार्फत देश तथा विश्वका घटनाक्रम समाचार सुन्ने र बुझ्ने बानी बसाल्नुहोस् । यसले अवधारणात्मक र विश्लेषणात्मक सोचलाई बलियो बनाउँछ, जुन परीक्षा र जीवन दुवैमा उपयोगी हुन्छ ।

- कहिलेकाहीँ साथीहरूसँग समूह बनाएर अध्ययन पनि गर्नुपर्छ यसले ज्ञान तथा बुझाइलाई फराकिलो बनाउँछ । एक-अर्कालाई प्रश्न सोध्ने, छलफल गर्ने र उत्तर बुझाउने क्रममा बुझाइ अझ गहिरो हुन्छ ।

- परीक्षाको अन्तिम तयारीमा आत्मविश्वास अति आवश्यक हुन्छ । आफ्नो तयारीमा भरोसा राख्नुहोस् र असफलताको डर नराख्नुहोस् । परीक्षामा आवश्यक सामग्रीहरू पूर्वतयारी गर्नुहोस् जसले गर्दा तपाईंको आत्मविश्वास बढ्छ र डर कम हुन्छ । ध्यान, नियमित अभ्यास र आत्मअनुशासनले सफलतामा पुऱ्याउँछ ।

- यसरी योजनाबद्ध अध्ययन, नियमित पुनरावृत्ति र समसामयिक ज्ञानको संयोजनले विद्यार्थीमा सामाजिक विषयप्रतिको रुचि, समझ र आत्मविश्वास बढाउँछ । परिणामस्वरूप, परीक्षामा उत्कृष्ट ग्रेड ल्याउनु सहज हुन्छ र विद्यार्थीले व्यावहारिक रूपमा पनि सचेत नागरिक बन्न सक्ने क्षमता हासिल गर्छ ।

(श्रेष्ठ हेटौडा-४ स्थित भुटनदेवी माविको सामाजिक विषय शिक्षक हुनुहुन्छ ।)

महत्वपूर्ण फोन नम्बरहरू

जिल्ला प्रशासन कार्यालय ५२०४९५	चित्लाड इलाका ६२१०००
जिल्ला प्रहरी कन्ट्रोल १००	वारुणा यन्त्र १०१
ट्राफिक प्रहरी १०३	बालबालिका खोजतलास केन्द्र १०४
बडा प्रहरी ५२०२९९	बाल हेल्पलाइन १०९८
पशुपतिनगर इलाका ५२०५९८	हेलो सरकार ११११
मनहरी इलाका ९८५५०९६१	नेपाल टेलिक्रम सोधपुछ १९७
भीमफेदी इलाका ६९१४६२	एम्बुलेन्स १०२
पालुङ इलाका ६२०४६७	नेपाल विद्युत प्राधिकरण गुनासो ११५०
फापरबारी इलाका ६२१९८०	

तपाईंको राशिफल

पं. ज्योतिष: तोयानाथ सुवेदी
ॐ तुलसी मेडिकल हल, हेटौडा-८, कमाने
सम्पर्क: ९७४४०२८५५५

- मेष** : व्यापार-व्यवसाय ठिकै रहने समय यो ज छ ।
- वृष** : दान धर्ममा केही रकम खर्च हुने समय यो ज छ ।
- मिथुन** : व्यापार-व्यवसाय मध्यमकारक रहने समय छ ।
- कर्कट** : व्यापार-व्यवसाय ठिकै रहने समय यो ज छ ।
- सिंह** : धार्मिक कृत्य र परोपकारमा मन जाने समय यो ज छ ।
- कन्या** : पदीय दायित्वमा वृद्धि हुने समय यो ज छ ।
- तुला** : प्रतिस्पर्धाका काममा सफल भइने समय यो ज छ ।
- वृश्चिक** : अध्ययन-अध्यापन सोचे अनुरूप होला ।
- धनु** : घरायसी समस्याले सताउने समय यो ज छ ।
- मकर** : प्रतिद्वन्द्वी सजिलै हार्ने समय यो ज छ ।
- कुम्भ** : साहसी र पराक्रमी बनिने समय यो ज छ ।
- मीन** : असन्तुष्टी र निराशा निराकरण हुँदै जाने यो ज छ ।

महिलालाई कसरी बुझ्ने ?



श्वेतिशा गुरुङ

महिला बिना हाम्रो केही अर्थ नै छैन। हामी सबै यो धर्तीमा यो संसारमा महिलाको कोखबाट जन्मेर आएका हौं। छोरी मानिसलाई दिदी, बहिनी, साथी वा जीवन साथी सबै महिला नै हुन्छन्। हाम्रो समाजमा अहिले धेरै व्यक्तिहरूले महिलाको भावना कसरी बुझ्ने ? के चाहिन्छ एउटा महिलालाई भन्ने प्रश्न मस्तिष्कमा आउँछन्।

महिला नरम मनका हुन्छन्। यो सत्य कुरा हो कि पुरुष भन्दा महिलाको मन नरम हुन्छ। महिलालाई थोरै केही नराम्रो भन्दै उनीहरू धेरै सोच्न थाल्छन्। महिलाको भावना छिटै परिवर्तन हुन्छ तर यसको अर्थ यो होइन कि महिला

बलियो हुँदैन। साहस गच्यौ भने पुरुष जति वा पुरुषभन्दा सफल हुन्छन् महिला तर महिलालाई कसरी खुसी राख्ने त ? महिलाको भावनालाई कसरी बुझ्ने त ?

जब महिला शान्त बस्छन् महिलाको मन र मस्तिष्कमा विभिन्न विचारहरू खेल्छन्। महिला जब रिसाउँछन् उनीहरूको रिस कहिले जित्न सक्दैन। महिलाको जीवनको सुरुवात देखि नै धेरै जिम्मेवारी बोकेर हुन्छन्। छोरी भएर जन्मिदा नै सिमानाहरूको बारेमा सिकाइन्छ। युवती हुँदा सपनाहरू थिचिन्छ, श्रीमति भएपछि सहनुपर्छ र आमा बनेपछि आफ्नै जीवन विसर्जनुपर्छ। यो पीडाको बारेमा महिलाले मात्र बुझ्छन्।

धेरै जस्तो सम्बन्धमा महिलाको ठूलो भूमिका हुन्छ। तर हरेक सम्बन्धमा महिलालाई चाहिन्छ : सम्मान, सुरक्षा, इमान्दारी र विश्वास। महिलाले प्राय कहिले पनि आफ्नो मनका भावनाको बारेमा भन्दैनन्। महिलाको इशाराले बुझाउन प्रयास गर्छन्। जब महिलाले आफ्नो भावना बुझाउन खोज्छन्, आफूलाई बुझाउँदा बुझाउँदा उनीहरू थाकिसकेका हुन्छन्। पटक पटक महिलाको

भावना सम्मान नगरे, महिला मौन हुन्छन्। जब महिला मौन हुन्छन्, उनीहरूको पीडा अझ गहिरो बन्दछ।

महिलालाई बुझ्नका लागि केही ठूलो कुरा गर्नुपर्दैन, सानो र राम्रो व्यवहार गरे पुरछ जस्तै राम्रोसँग सुन्ने बानी, उनीहरूलाई मन नपरेको कुरा नगर्ने, महिलाहरूलाई सम्मान गर्ने, महिलालाई आदर गर्ने, जब महिला पीडामा हुन्छन् उनलाई अझै महत्व दिने, महिलाको खुसीमा रमाउने, महिलालाई सुरक्षित राख्ने, महिलालाई हौसला दिने उनको कमजोरी र दुःखमा साथ दिने।

प्राय भनिन्छ, महिलालाई बुझ्न धेरै गाह्रो हुन्छ। तर सत्य कुरा के हो भने महिलालाई बुझ्न गाह्रो होइन, बुझ्ने प्रयास नगर्नु मुख्य समस्या हो। महिलालाई एउटा फूल वा नरम बोली भै पग्लिएर खुसी हुन्छन्। महिलालाई बुझ्न उनीहरूलाई परिवर्तन गराउनु होइन, उनीहरू जस्तो छन् त्यही रूपमा स्वीकार गर्नु हो। महिलालाई बुझ्न सकिन्छ तर धेरैले बुझ्न चाहँदैनन्।

कक्षा-८, नवोदय शिशु सदन
हेटौंडा-४

मेरो देश



श्रिया बिडारी

मेरो देश, नेपाल तिमी,
संसारकै सुन्दर भूमि।
हिमाल, पहाड, तराई मिलेर बनेको,
सदा शान्तिको सन्देश दिएको।।

गौतम बुद्धको जन्मथलो,
वीर गोर्खालीको कर्मस्थल।
सगरमाथाको देश भनी चिनिन्छौं
सधैं हाम्रो मनमा बास गर्छौं।।

बहुजातीय, बहुभाषिक समाज,
सबै मिलेर बसेको छ आज।
विविधतामा एकता हाम्रो पहिचान,
यसैमा छ हाम्रो गौरव, हाम्रो शान।।

कक्षा-५, रेड रोज इंग्लिस बोर्डिङ
स्कूल, हेटौंडा-१६

चित्रकला



निशान्त तामाङ

कक्षा-४, निर्मल मावि, हेटौंडा-१९



सासा श्रेष्ठ

कक्षा-१, नवोदय शिशु सदन
हेटौंडा-४



आस्था साथीको सपना (सेतो कोट)



सुमन राय

आस्था साथी, तिमी मुस्कुराउँछ्यौ,
तर तिमी मुस्कान पछाडि,
कति अधुरा निद्रा लुकेका छन्,
कति थकित रातहरू,
तिमीबाहेक कसैले देखेको छैन।

जब संसार निदाउँछ,
तिमी बत्ती बालेर,
किताबसँग कुरा गर्छौ,
अक्षर-अक्षरमा,
सेतो कोटको सपना सिउँदै बस्छ्यौ।

घरको भित्ताले,
गरिवीका कथा सुनाउँदा पनि,
तिमी कहिल्यै हार मानिना,
किनकि तिमी मनमा,
अरुको पीडा पुछ्ने,
ठूलो साहस बस्थ्यौ।

असफलताले जब,
आँखा भरी आँसु राखिदियो,
तिमी रोयौ शान्तसँग,
तर सपनालाई एक,
थोपा पनि मन दिइना।

तिमीले बुझेकी छ्यौ,
सेतो कोट सजावट होइन,
यो त जिम्मेवारी हो,
रगतले लेखिएको कर्तव्य,
र मानवताको सबैभन्दा पवित्र चिन्ह।

एक दिन तिमी उभिनेछ्यौ,
अस्पतालको ढोकामा,
हालमा सेतो कोट,
मनमा विश्वास,
र कसैको जीवनमा,
नयाँ विहान लिएर।

आस्था साथी,
तिमी संघर्ष,
आज कसैले नदेखे पनि,
भोलि तिमी सेतो कोटले,
संसारलाई देखाउनेछ,
तिमी कति बलियो थियौ।

कक्षा-११ (विज्ञान संकाय)
मकवानपुर बहुमुखी क्याम्पस, हेटौंडा-२

दोषी को ?



समृद्धि सुबेदी

विभिन्न घटना घट्टै छन् देशमा
छोरीचेली हराउँदै छन् विविध भेषमा
आखिर कसले गच्यो त ?
दोषी को हो त ?
परम्परा छ पीडितलाई दोषी कहल्याउने
छैनन् यहाँ कोही सच्चा दोषी ठहर्‍याउने
डरले चुप बस्न बाध्य छन् सबै
के हुन्छ मन यो देशमा अब ?

दिनदहाडै यहाँ सुरक्षा छैन
गलत गर्नेको मुखमा बोली छैन
इज्जत बचाउन सत्य छोपिदिन्छन्
घुस दिएर मुखमा ताल्चा ठोकी दिन्छन्

प्रश्न सोध्छन् न्याय दिलाउँदैनन्
नारीलाई स्वतन्त्र बाँच्न कहिल्यै दिँदैनन्
दोषी खोज्दा पीडित तिर औंला फर्काइन्छ
न्यायको खोजीमा वर्षौ वर्ष पर्खाइन्छ।

सुरक्षित छैनन् यहाँ छोरीचेलीहरू
निर्मम रूपमा मारिँदै छन् निर्मला, सुस्मिताहरू
न्याय कहिले पाउने हो केही भर छैन
नेपालको कानून यहाँ बुझिसाध्य छैन।

आवाज उठाउँदा बदनाम हुने डर
छैन यहाँ कसैलाई कसैको भर
आखिर गल्ती कसले गच्यो त ?
मन सरकार दोषी को त ?

कक्षा-८, नवोदय शिशु सदन, हेटौंडा-४

विद्यार्थी परिचय



आसियान खातुन
कक्षा-९, भुटनदेवी मावि

आसियान खातुन हेटौंडा-४ स्थित
भुटनदेवी माध्यमिक विद्यालयमा कक्षा ९
मा पढ्दै हुनुहुन्छ। उहाँको घर रौतहट
रहेको छ भने उहाँ हेटौंडा-२ मा बसेर
अध्ययन गर्दै आइरहुनुभएको छ। उहाँको
घरमा मम्मी, बाबा र उहाँको दुईजना
भाइहरू हुनुहुन्छ। उहाँको एउटा भाइ ८
र एउटा भाइ ५ कक्षामा अध्ययनरत
हुनुहुन्छ। उहाँको आमा गृहिणी हुनुहुन्छ
भने उहाँको बाबाले सिलाई गर्ने गर्नुहुन्छ।

उहाँलाई भविष्यमा डाक्टर बनेर
अरुको सेवा गर्ने चाहना रहेको
बताउनुहुन्छ। डाक्टरले अरुको सेवा गर्ने
भएकाले र उहाँलाई दुर्गम क्षेत्रमा दुःखी
गरिबको सेवा गर्ने चाहना रहेको
बताउनुहुन्छ। उहाँलाई व्याडमिन्टन र
भलिबल खेल एकदमै मनपर्छ। उहाँलाई
खाली समयमा किताब पढ्न पनि त्यतिकै
मनपर्छ। उहाँ विद्यालयले आयोजना गर्ने
सबै किसिमका कार्यक्रमहरूमा भाग लिने
गर्नुभएको छ। उहाँलाई साहित्यिक क्षेत्रमा
रुचि रहेको बताउनुहुन्छ।

राम्रो बानी



सायरा कार्की

विहान उठी सफा हुन्छ,
दाँत माथी मुस्कान बुन्छु।।

ठूला साना सबैलाई,
नम्र बोली सम्मान दिन्छु।।

कक्षामा शान्त बस्छु म,
हात उठाई बोल्छु म।।

साथीलाई माया गर्छु,
मिलेर सधैं खेल्छु म।।

सफा रहन्छ मेरो कक्षा,
पढाईमा मन लगाउँछु।।

राम्रो बानी रोजेर म,
असल बच्चा बन्छु म।।

कक्षा-३, कमाने एकेडेमी, हेटौंडा-८

आमा



हर्षिका घिमिरे

शरीरमा बग्ने खुन आमाको
नभुल तानेको थुन आमाको
समय भन्दाही हजारौं गुणा
अमूल्य हुन्छ गुण आमाको।।

उसैको कामना पूरा हुनेछ
जो फेरिदिन्छ उन आमाको।।

अरुलाई भुली तिमीलाई मात्र
हुन्छ हसाउँने धुन आमाको
हुर्केर सन्तानले पाल्दछ भनी
नहोला र रहर कुन आमाको।।

कक्षा-५, रेड रोज इंग्लिस
बोर्डिङ स्कूल, हेटौंडा-१६

बुधबारे सालसाहित्य

यो स्तम्भमा हामी विद्यार्थीको परिचय, विद्यार्थीका
रचना, घरमा अभिभावक र बालबालिका अध्ययन
गर्दै गरेको तस्वीर, अन्तरवार्ता समावेश गर्नेछौं।
आशा छ हामीले विद्यार्थीलाई अध्ययन र लेखनमा
प्रेरित गर्न सकारात्मक योगदान गर्न सक्नेछौं।



सम्पादक

सूचना !! सूचना !! सूचना !!

Biometric Verification गर्ने सम्बन्धमा।
प्रस्तुत विषयमा हेटौंडा उपमहानगरपालिकाको च.नं. ३६०३ को मिति
२०८२/१०/२५ को प्राप्त पत्रानुसार सामाजिक सुरक्षा भत्ता लिने लाभग्राहीहरूले
नयाँ निवेदन दर्ता तथा नवीकरण गर्दा Biometric verification गरेकोमा
विविध कारणले Biometric verification नभएका सम्पूर्ण लाभग्राहीहरूको
Biometric verification फागुन १ गते देखि १५ गतेसम्म गर्नुपर्ने भएको र
फागुन १५ गतेभित्र Biometric verification नभएका लाभग्राहीहरूको सामाजिक
सुरक्षा भत्ता नथाउने हुनाले यथाशिघ्र यस वडा कार्यालयमा सम्पर्क राखी
Biometric verification गर्न गराउन हुनका साथै सो अवधिमा Biometric
verification नगरेमा सामाजिक सुरक्षा भत्ता नपाईने हुँदा सो को जिम्मेवारी
सोही लाभग्राही रहने व्यहोरा निर्देशनअनुसार जानकारीका लागि यस सूचनाद्वारा
सम्बन्धित सबैमा सूचित गराइन्छ।



१ नम्बर वडा कार्यालय

हेटौंडा उपमहानगरपालिका मकवानपुर

बागमती प्रदेश, नेपाल

के तपाईं आफ्नो व्यवसायको विज्ञापन
गरेर व्यावसायिक प्रवर्द्धन
गर्न चाहनुहुन्छ ? यदि त्यसो
हो भने सम्पर्क गर्नुहोस्
०५७-५२६८३०

समृद्धि प्रकाशन प्रा. लि.
हेटौंडा, मकवानपुर

